

ดร. สิงห์ทอง บัวชุม
DPA, ป.ศ., พ.ศ., รม.อ.อ., รม.

สถาบัน THE BEST CENTER

2145/7 ซ.รามคำแหง 43/1 ถ.รามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

โทร.0-2318-6868, 0-2314-1492 โทรสาร 0-2718-6274

www.thebestcenter.com facebook.com/bestcentergroup

คุณภาพทางวิชาการต้องมาที่ 1

คู่มือเตรียมสอบ

ผู้ช่วยนักจัดการงานทั่วไป

องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

ความรู้ความสามารถทั่วไปและความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง

หลักสูตรและวิธีการสอบภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง

1. ภาคความรู้ความสามารถทั่วไป (ภาค ก)

1. ทดสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560
- พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ.2526 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

2. ความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน การเมือง การปกครอง การบริหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเทคโนโลยี

3. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

4. วิชาภาษาไทย ประกอบด้วย

- ทดสอบความเข้าใจภาษา การอ่านและทำความเข้าใจกับบทความหรือข้อความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามที่ตามมาในแต่ละบทความหรือข้อความ ทั้งนี้รวมไปถึงการสรุปและตีความด้วยการใช้ภาษา, การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ, การเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา, การเรียงข้อความ

2. ภาคความรู้ความสามารถเฉพาะสำหรับตำแหน่ง (ภาค ข)

- พระราชบัญญัติการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

- พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ.2540

- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542

- ความรู้เกี่ยวกับการประชุมสภาท้องถิ่น (ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ.2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม)

- ความรู้เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารงบประมาณ การบริหารแผนปฏิบัติการ การบริหารอาคารสถานที่ การจัดระบบงาน

- ความรู้เกี่ยวกับการจัดงานรัฐพิธีหรืองานราชการ

- ความรู้เกี่ยวกับงานตาม "ลักษณะงานที่ปฏิบัติ" ของตำแหน่งที่สมัครสอบ

โทร.081-496-9907

สนใจสั่งซื้อ หรือสอบถามเพิ่มเติม

LINE: @thebestcenter

290.-

ความรู้เกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

➤ ประวัติความเป็นมาจังหวัดลำพูน

จังหวัดลำพูน เดิมชื่อเมืองหริภุญไชย เป็นเมืองโบราณ มีอายุประมาณ 1,343 ปี ตามพงศาวดารโยนกเล่าสืบต่อกันถึงการสร้างเมืองหริภุญไชย โดยฤๅษีวาสุเทพ เป็นผู้เกณฑ์พวกเม็งคบุตร หรือ ชนเชื้อชาติมอญมาสร้างเมืองนี้ขึ้นในพื้นที่ระหว่างแม่น้ำสองสาย คือ แม่น้ำกวาง และแม่น้ำปิง เมื่อมาสร้างเสร็จได้ส่งทูตไปเชิญ ราชธิดาภคินีเมืองละโว้พระนาม “จามเทวี” มาเป็นปฐมกษัตริย์ปกครองเมืองหริภุญไชย สืบราชวงศ์กษัตริย์ ต่อมาหลายพระองค์ จนกระทั่งถึงสมัยพระยาธิบาชจึงได้เสียการปกครองให้แก่พม่ารบราชนครินทร์ ผู้รวบรวม แคว้นทางเหนือเข้าเป็นอาณาจักรล้านนา เมืองลำพูน ถึงแม้ว่า จะตกอยู่ภายใต้การปกครองของอาณาจักรล้านนา แต่ก็ได้เป็นผู้ถ่ายทอดมรดกทางศิลปะและวัฒนธรรมให้แก่ผู้ที่เข้ามาปกครอง ดังปรากฏหลักฐานทั่วไปในเวียงกุมกาม เชียงใหม่และเชียงใหม่ เมืองลำพูนจึงยังคงความสำคัญในทางศิลปะและวัฒนธรรมของอาณาจักรล้านนา จนกระทั่งสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เมืองลำพูนจึงได้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทย มีผู้ครองนครสืบต่อกันมาจนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ต่อมาภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 เมื่อเจ้าผู้ครองนครองค์สุดท้าย คือ พลตรีเจ้าจักรคำ ขจรศักดิ์ ถึงแก่พิราลัย เมืองลำพูนจึงเปลี่ยนเป็นจังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปกครอง สืบมาจนกระทั่งปัจจุบัน

“เมืองโบราณหริภุญไชย” อาณาจักรอันรุ่งเรืองและเก่าแก่ที่สุดในภาคเหนือ แบ่งเป็น ๔ ยุค คือ

- ยุคประวัติศาสตร์แรกเริ่ม
- ยุคหริภุญไชย
- ยุคล้านนา
- ยุคต้นรัตนโกสินทร์

“ยุคก่อนประวัติศาสตร์”

นครในตำนานถึงบ้านวังไฮก่อนที่จะเป็นเมืองลำพูนหรืออาณาจักรหริภุญไชย ในอดีตดินแดนแถบลุ่มแม่น้ำปิง แม่น้ำกวางผืนนี้ เคยมีชื่อว่า “สมันตประเทศ” มาก่อน เหตุการณ์เกิดขึ้นในช่วงหลังพุทธกาลเล็กน้อยหรือราว ๒,๐๐๐ ปีที่ผ่านมา ว่าด้วยเรื่องราวของนักพรตฤๅษีที่เดินทางไกลมาจากชมพูทวีปสู่สุวรรณภูมิ ได้เข้ามาเผยแผ่ศาสนาพราหมณ์ ต่อมาได้ผสมผสานกับคนพื้นเมือง ก่อกำเนิดชุมชนกลุ่มแรกกลายเป็นบรรพบุรุษของชาว “ลัวะ” เม็ง” (มอญ) ณ ริมฝั่งแม่ระมิงค์ (แม่น้ำปิง) หลักฐานที่รองรับยืนยันถึงการมีอยู่จริงของมนุษย์ยุคก่อนอาณาจักรหริภุญไชย ได้แก่ โครงกระดูกที่ขุดพบ ณ บ้านวังไฮ ต.เวียงยอง อ.เมือง จ.ลำพูน เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งนักโบราณคดีได้ทำการศึกษาพบว่า มีอายุระหว่าง ๒,๘๐๐ - ๓,๐๐๐ ปีมาแล้ว จัดเป็นมนุษย์ในยุคก่อนประวัติศาสตร์ตอนปลายที่รู้จักประเพณีฝังศพด้วยการอุทิศสิ่งของให้ผู้ตายไว้ใช้ในปรโลก รู้จักทำเกษตรกรรม และตั้งหลักแหล่งไม่เร่ร่อน มีการติดต่อกับภายนอกทั้งซีกโลกตะวันตกคือกลุ่มของพ่อค้าอินโด-โรมัน เห็นได้จากการพบลูกปัด สร้อยกำไลในหลุมศพทำด้วยหินควอทซ์ และซีกโลกตะวันออก คือนกลุ่มของอารยธรรมดองซอน กวางสี แถบเวียดนามเหนือและจีนใต้ ซึ่งได้นำเอาเครื่องประดับที่ทำด้วยสำริดมาแลกเปลี่ยนค้าขาย ชนกลุ่มนี้ต่อมาได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของประชากรในแคว้นหริภุญไชยอีก ๑,๐๐๐ ปี ต่อมา

กำเนิดมนุษย์ถ้ำสู่สัญลักษณ์ภาพเขียนสี เมืองลำพูนมีสภาพภูมิศาสตร์สองลักษณะ กล่าวคือบริเวณอำเภอเมือง บ้านธิ ป่าซาง และเวียงหนองล่อง เป็นเขตที่ราบลุ่มมีน้ำประเพณี “ดินดำน้ำขุ่น” ส่วนอำเภอแม่ทา หุ่นหัวช้าง ลี้ และบ้านโฮ้ง เป็นเขตเทือกเขาสูงชัน โดยมากเป็นหินปูน มีทำเลที่ตั้งเหมาะแก่การตั้งหลักแหล่ง ที่อยู่อาศัยของมนุษย์ยุค

หินซึ่งต้องใช้เพิงผ้าถ้าไม่ไกลจากแหล่งที่เป็นที่กำบังกาย จากหลักฐานที่ค้นพบใหม่ล่าสุดในปี พ.ศ.๒๕๕๒ ณ ดอยแตฮ่อ ดอยผาม้าง ต.ป่าพูล อ.บ้านโฮ้ง และดอยผาแดง กับดอยนกกุง ต.ศรีวิชัย อ.เถิง รวมถึงการขุดขุดเพิงผาหินเป็นรูปรอยเท้าแบบ Rock Art ณ ด้านหลังวัดดอยสารภี อ.แม่ทา ได้พบร่องรอยของมนุษย์ยุคหินกลางถึงยุคหินใหม่มีอายุราว ๑,๐๐๐-๔,๐๐๐ ปีมาแล้ว คนกลุ่มนี้นับถือผี วิถีเร่ร่อนย้ายถิ่นฐานตามฤดูกาล บูชาอำนาจเหนือธรรมชาติที่มองไม่เห็น (Animism) สามารถผลิตเครื่องมือขวานหิน-ใบหอกเป็นอาวุธ ข้อสำคัญรู้จักเขียนภาพบนผนังถ้ำด้วยสีแดง สีที่ใช้มีส่วนผสมของเลือดนกพิราบ ไช้ขาว กาวยางหนังสัตว์หรือสามารถสื่อสัญลักษณ์ด้วยการใช้ขวานหินขุดขีดลวดลาย ภาพเหล่านี้สะท้อนถึงความเชื่อเรื่องการบูชารอยเท้า งานพิธีกรรมฝังศพ การตัดไม้ข่มนามก่อนการออกล่าสัตว์ ต่อมาเมื่อมนุษย์เริ่มรู้จักใช้ไฟฟ้า ทำให้เปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคจากเนื้อดิบเป็นปรุงอาหารให้สุก มีการปั้นภาชนะดินเผาสำหรับใส่กระบอกธนู หม้อกระตุก มีการตกแต่งขุดขีดผิวภาชนะเป็นรูปงูไขว้ ในที่สุดเริ่มตั้งเตาถลุงแร่เหล็ก มีการเลือกผู้นำเผ่าและเข้าสู่ยุคสังคมเกษตร ราว ๓,๐๐๐ ปีที่ผ่านมา

“ยุคทริภุญไชย”

ทริภุญไชย ปฐมอารยนครแห่งล้านนา

ทริภุญไชยนคร มีฐานะเป็นราชธานีแห่งแรกของภาคเหนือ เป็นรากฐานอารยธรรมอันเจริญรุ่งเรืองสูงสุด ในทุกๆ ด้านให้แก่อาณาจักรล้านนานับตั้งแต่ด้านพุทธศาสนา เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ศิลปกรรม วัฒนธรรม การทหาร ตั้งมีหลักฐานยืนยันจากศิลาจารึก ตำนาน โบราณสถาน โบราณวัตถุ ฯลฯ ปฐมอารยนครแห่งนี้เป็นบ่อเกิดแห่งการประดิษฐ์อักษรขอมอญโบราณในพุทธศตวรรษที่ ๑๕-๑๗ พบจำนวนมากถึง ๑๐ หลัก เรื่องราวจากศิลาจารึกแสดงถึงอัจฉริยภาพด้านการปกครองและความรุ่งเรืองทางศาสนาอักษรขอมอญโบราณเหล่านี้ส่งอิทธิพล ด้านรูปแบบอักษรให้แก่อักษรในพุกาม สะเทิมรวมไปถึงอักษรพม่าและมอญที่ใช้ในปัจจุบัน นอกจากนี้แล้วยังเป็นต้นกำเนิดลายสือไท สมัยสุโขทัยในอีก ๔๐๐ ปีต่อมา และอักษรธรรมล้านนาให้แก่ชาวไทยภาคเหนือ (ไทยวน) และต่อมาได้แพร่หลายไปสู่อักษรไทลื้อ ไทอาหม ไทใหญ่ ทริภุญไชยนครมีความเจริญรุ่งเรืองอย่างยิ่งและเป็นทีที่เลื่องลือในกลุ่มชนชาวตะวันออกเฉียงใต้อันได้แก่ พุกาม นครวัด (เขมร) จำปา ศรีวิชัย นครศรีธรรมราช ละโว้ และจีน ทริภุญไชยได้กลายเป็นยุทธศาสตร์นครที่หลายๆแคว้นได้เข้ามาเยือนเพื่อสร้างสัมพันธไมตรีทางการทูต ทางการค้า ทางสวัสดิการสังคมความเป็นอยู่สู่ความเห็นพ้องทางด้านวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าด้วยเหตุนี้ ศิลปวัฒนธรรมสมัยทริภุญไชยจึงเป็นการผสมผสานศิลปะอันมีค่าได้อย่างลงตัว กษัตริย์ในราชสกุลจามเทวีวงศ์แห่งทริภุญไชยนคร ได้ครองราชสมบัติยาวนานสืบเนื่องต่อมาราว ๒๒๐ ปี มีพระมหากษัตริย์ทั้งสิ้นประมาณ ๕๐ พระองค์

สงครามสามนครสู่สายสัมพันธ์มอญหงสาวดี

เมื่อทริภุญไชยนครผ่านกาลเวลามาได้สามศตวรรษ รัฐละโว้เมืองแม่แต่เดิมเคยเป็นเครือข่ายทวารวดีได้ถูกปกครองโดยขอม ทำให้ละโว้กลายเป็นศัตรูกับทริภุญไชย ยุคนี้รัฐทางใต้มีการแผ่แสนยานุภาพจากชายฝั่งทะเลมาสู่เขตที่ราบลุ่มภูเขาตอนในเพื่อขยายเส้นทางการค้าหลายระลอกทำให้เกิดสงครามครั้งใหญ่ระหว่าง “นครศรีธรรมราช-ละโว้-ทริภุญไชย” จนกระทั่งถึงสมัยพระเจ้ากมลราช นครทริภุญไชยเกิดโรคห่าครั้งใหญ่ประชาชนชาวมอญทริภุญไชยอพยพหนีไปอยู่เมืองหงสาวดี และสะเทิม(สุธรรมวดี) เป็นเวลา ๒ ปี เมื่อสร้างจากโรคระบาดได้นำเอาชาวมอญ-หงสาวดี และมีการถ่ายทอดทางอารยธรรมระหว่างชาวแม่ระมิงค์กับลุ่มน้ำสาละวิน จนเกิดประเพณีลอยชะโมด ในฤดูน้ำหลาก อันเป็นต้นกำเนิดของประเพณีลอยกระทงของสุโขทัย ปัจจุบันชาวมอญจากหงสาวดียังคงตั้งถิ่นฐานอยู่ที่บ้านหนองคู

เวียงเกาะกลาง ต.บ้านเรือน อ.ป่าซาง จ.ลำพูน และบ้านต้นโศก บ้านหนองคอบ อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่ ด้วยการ
รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีชาวมอญ

สวาวีลิตี กษัตริย์ผู้ทรงธรรม

พุทธศตวรรษที่ ๑๖-๑๗ ถือว่าเป็นยุครุ่งเรืองของความเจริญทุกๆด้าน ประวัติศาสตร์ยุคนี้มีความชัดเจนขึ้นทีละ
น้อยๆ ไม่เพียงแต่ปรากฏหลักฐานทางโบราณคดีอย่างมากมายเท่านั้น หากยังอ้างอิงได้ถึงหลักฐานทางด้านอักษร
กล่าวคือมีการพบศิลาจารึกอักษรมอญ-โบราณมากที่สุดในประเทศไทย หลังจากยุคของพญาอาทิตย์ราช มหาราชแห่ง
หริภุญไชยนครผู้ทรงชุดพบพระธาตุ และกระทำการสถาปนาพระบรมสารีริกธาตุกลางมหานครขึ้นเป็นศูนย์รวมความ
ศรัทธา ครั้งแรกของภาคเหนือ แล้วพระราชโอรสของพระองค์ คือพระเจ้าธรรมิกราชาได้สร้างพระอัฐารส(พระยืนสูง
๑๘ ศอก) ที่วัดอรัญญิการาม (วัดพระยืน) จนถึงยุคสมัยของพญาสวาวีลิตี หรือพญาสรรพลีลิตี กษัตริย์ผู้ทรงผนวช
ระหว่างครองราชย์ ทรงถวายพระราชวังเขตวนาลัยให้สร้างวัดเขตวนาราม (วัดดอนแก้ว) ทรงผนวชพร้อมมเหสีและ
โอรส ทรงสร้างต้นโพธิ์และประกาศเชิญชวนประชาชนให้คำจูนต้นโพธิ์ถือเป็นต้นแบบของกษัตริย์ในยุคต่อมาที่ดำเนิน
รอยตามในส่วนของการกัลปนาวังเพื่อสร้างวัด การผนวชขณะครองราชย์ และประเพณี “ไม่ก้ำสะหลี” ของชาว
ล้านนาต่อมา

อรุณรุ่งแห่งพุทธประทีป

ก่อนยุคหริภุญไชยนคร คนพื้นเมืองชาวลัวะดั้งเดิมเคยบูชาผีแถน ผีบรรพบุรุษที่เรียกว่า “ผีปู่แสะย่าแสะ” มี
การบูชาเสาสะแก หรือเสาอินทขิล ต่อมายอมรับเอาศาสนาพราหมณ์จากฤๅษีนักพรต ล่วงสู่ยุคหริภุญไชยจึงมีการ
สถาปนาศาสนาพุทธแห่งแรกของภาคเหนือ กระทั่งเปลี่ยนเป็นนิกายลังกาวงศ์ รามัญวงศ์ ฯลฯ ศาสนาทุกลัทธิในหริ
ภุญไชยนคร ได้รับการแผ่ขยายไปสู่เมืองอื่นๆ ทั้งในล้านนา ล้านช้าง ลีบสองปันนา ลำแสงแรกแห่งพระพุทธศาสนา
รุ่งเรืองไสวขึ้นนับตั้งแต่ได้มีการขุดพบพระบรมสารีริกธาตุในส่วนของพระเกศาธาตุ ณ บริเวณวัดพระธาตุหริภุญไชย
ปัจจุบัน ในรัชสมัยของพญาอาทิตย์ราช ราวพุทธศตวรรษที่ ๑๖-๑๗ ทรงสถาปนาพระบรมธาตุเจดีย์ขึ้นแห่งแรกใน
ภาคเหนือ โบราณราชประเพณีกำหนดให้พระมหากษัตริย์ทุกพระองค์จักต้องมากราบนมัสการพระบรมธาตุเจดีย์แห่ง
นี้ก่อนพระราชพิธีบรมราชาภิเษก มีหลักฐานปรากฏว่าแม้แต่หลวงจีนทิเบตในแต่ละปีก็ต้องจาริกแสวงบุญด้วยการมา
สักการะพระมหาธาตุเจดีย์หริภุญไชย สะท้อนว่าเมืองลำพูนคือศูนย์กลางของพุทธศาสนาแห่งลุ่มแม่น้ำปิง วัง ยม น่าน
ตลอดจนลุ่มน้ำโขง-สาเววิน ตราบถึงวันนี้ ลำพูนได้กลายเป็นศูนย์รวมอารยธรรมทางพุทธศาสนาแห่งอาณาจักร
ล้านนา ซึ่งศาสนสถานทีปรากฏให้เห็นในปัจจุบันได้แก่ วัดพระธาตุหริภุญไชย วัดพระพุทธรูปตากผ้าในอำเภอบ้านฝาง
และวัดพระพุทธรูปห้วยต้มในอำเภอลี้ เป็นต้น องค์พระบรมเจดีย์ในวัดพระธาตุหริภุญไชยเชื่อว่าเป็นพระเจดีย์ที่
เก่าแก่ที่สุด โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลที่ ๔ ได้ทรงยกย่องและสถาปนาพระบรมธาตุเจดีย์องค์นี้
พร้อมทั้งได้จารึกไว้ว่าเป็นพระเจดีย์องค์หนึ่งในแปด พระบรมธาตุเจดีย์ที่มีชื่อเสียงที่สุดในประเทศไทย วัดพระธาตุ
หริภุญไชยยังได้ชื่อว่า เป็นพระบรมธาตุเจดีย์ประจำราศีของผู้เกิดปีระกาอีกด้วย

จามเทวี : แม่เมือง-มิ่งเมือง

ภายหลังจากการล่มสลายของเมือง “สมันตประเทศ” ด้วยการขาดผู้นำที่ทรงคุณธรรม กลุ่มนักพรตฤๅษีผู้มี
บทบาทในการสร้างเมืองตั้งแต่เริ่มแรก ได้กอบบ้านกู่เมืองขึ้นมาใหม่ในราวปี พ.ศ.๑๒๐๔ เฉลิมนามว่า “หริภุญไชย
นคร” โดยได้อัญเชิญราชธิดาของพระเจ้ากรุงละโว้ นามว่า “พระนางจามเทวี” มาเป็นปฐมกษัตริย์ในปี พ.ศ.๑๒๐๖
พระนางทรงนำเอาอารยธรรมชั้นสูงแบบทวารวดีขึ้นมาทางแม่น้ำปิงสู่ดินแดนภาคเหนือของไทยเป็นครั้งแรกทรง

รวบรวมชนพื้นเมืองกลุ่มต่างๆ เข้าด้วยกันภายใต้การปกครองแบบทศพิธราชธรรม ทรงประกาศพระพุทธศาสนาให้ เลื่องลือไกลด้วยการสร้างวัดวาอารามกระจายทั่วดินแดน อีกทั้งยังทรงขยายอาณาเขตความเจริญไปยังลุ่มน้ำต่างๆ อาทิเมืองเขลางคนคร-อาลัมปางค์(ลำปาง) แห่งลุ่มน้ำวัง เวียงเกาะ เวียงท่ากาน เวียงมะโน เวียงฮอด บันปลายพระ ชนม์ชีพทรงสละราชสมบัติให้แก่พระราชโอรสฝาแฝด “เจ้ามหันตยศ เจ้านันยศ” ให้ครองแคว้นทริภุญไชย-เขลางคนครสืบมา ในขณะที่พระองค์ทรงครองศรีลอบาสิกา คุณงามความดีที่ทรงกระทำไว้เป็นที่ขจรขยายมีมากเกินคณานับ จนได้รับฉายาว่าเป็น”พระแม่เมือง-พระมิ่งเมือง” ของชาวเมืองทริภุญไชย

“ยุคล้านนา”

ยามสิ้นแสงอสดงคตทริภุญไชยนครผ่านกาลเวลาอันรุ่งโรจน์มานานถึงหกศตวรรษด้วยกิตติศัพท์ความอุดมสมบูรณ์ มั่งคั่งของนคร ทำให้เป็นที่หมายปองของ “พญามังราย” เจ้าผู้ครองแคว้น “ทริภุญครเงินยาง” แถบเมืองเชียงราย ปี พ.ศ.๑๘๒๔ พญามังรายได้ยกกองทัพอันแข็งแกร่งมาเผาแคว้นทริภุญไชยจนวายวอด ในสมัย “พญาธิบา” แต่พญามังรายก็ไม่ประทับอยู่ที่เมืองทริภุญไชย โดยให้เหตุผลว่าเป็นเมืองพระธาตุ อีกเหตุผลหนึ่งชัยภูมิไม่เหมาะสม เป็นเมืองขนาดเล็ก การขยายตัวของเมืองเป็นไปได้ยากจึงให้อ้ายฟ้าหรือขุนฟ้าครองเมืองทริภุญไชยแทนและย้ายราชธานีใหม่ไปอยู่ที่ “เวียงชะแ้ว” หรือ “เวียงแจ้เจียงกุม” และย้ายไปอยู่ที่ “เวียงกุมกาม” และ “นพบุรีนครพิงค์เชียงใหม่” ในปี พ.ศ.๑๘๓๙ โดยการผนวกแคว้นทริภุญไชยและแคว้นโยนกเข้าด้วยกัน โดยมีเชียงใหม่เป็นศูนย์กลาง ส่วนทริภุญไชยเป็นศูนย์กลางด้านศาสนาโดยให้บูรณะพระธาตุทริภุญไชยสร้างมณฑปทรงปราสาทที่พญาสัพสิทธิ์สร้างไว้ให้สูงขึ้นเป็น ๓๒ ศอก ได้ถวายข้าทาสบริวารแก่วัดพระธาตุทริภุญไชย และสั่งให้กษัตริย์เมืองเชียงใหม่องค์ต่อๆ มาทุกพระองค์ มีหน้าที่ในการดูแลบูรณะวัดพระธาตุทริภุญไชยสืบต่อมา

ในปี พ.ศ.๑๙๙๐ สมัยพญาติโลกราชกษัตริย์เมืองเชียงใหม่ ราชวงศ์มังรายลำดับที่ ๙ ได้อาราธนาพระมหาเมธังกรมาเป็นผู้ควบคุมการบูรณะและเสริมองค์พระธาตุขึ้นใหม่โดยปรับปรุงโครงสร้างพระธาตุจากเจดีย์ทรงปราสาทเป็นทรงพระซังหรือทรงลังกา ตามแบบพระพุทธศาสนาแบบลังกาวงศ์ของเมืองเชียงใหม่ โดยก่อเป็นเจดีย์สูงขึ้นเป็น ๓๒ ศอก กว้างขึ้นเป็น ๕๒ ศอก เป็นรูปทรงที่เห็นอยู่ในปัจจุบัน ในปี พ.ศ.๒๐๕๔ สมัยพระเมืองแก้ว กษัตริย์เมืองเชียงใหม่ ราชวงศ์มังราย ลำดับที่ ๑๑ ได้ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลที่วัดพระธาตุทริภุญไชยเป็นประจำทุกปี ได้ป่าร้องโฆษณาเรียไร่ จ่ายซื้อทองบุงค์พระธาตุเจดีย์เป็นทองแดงหนักสิบเก้าแสนแปดหมื่นห้าพันสี่ร้อยบาทสองสลึงแล้วลงรักปิดทองคำเปลว ให้สร้างพระวิหารหลวง แล้วสร้างรั้วรอบพระบรมธาตุ (สัตตบัญญัติ) ระเบียงหอก ๕๐๐ เล่ม เภรณท์กำลังพลเรือและก่อกำแพงเมืองทริภุญไชยด้วยอิฐในปี พ.ศ. ๒๐๕๙ เพื่อป้องกันภัยจากอยุธยา

จนมาถึงสมัยพญาเกือนา กษัตริย์ล้านนาองค์ที่ ๒ ทรงอาราธนาพระสุมนเถระจากสุโขทัยในปี มาจำพรรษาที่วัดพระยืน พ.ศ.๑๙๑๒ เมืองทริภุญไชยก่อน เมื่อสร้างวัดบุปผาราม(สวนดอก)พระสุมนเถระจึงมาจำพรรษาที่แห่งนี้ จนถึงแก่มรณภาพในปี พ.ศ.๑๙๓๒ นับว่าพระสุมนเถระได้มาวางรากฐานพระพุทธศาสนาลัทธิลังกาวงศ์ในเมืองเชียงใหม่ให้เป็นศูนย์กลางแทนนิกายเดิม(รามัญวงศ์)ที่มีทริภุญไชยเป็นศูนย์กลาง และในสมัยต่อมาก็คือ พญาแสนเมืองมา ในราวปี พ.ศ.๑๙๕๑ มีพระราชกรณียกิจด้านทะนุบำรุงพระพุทธศาสนา โดยโปรดให้หุ้มพระบรมธาตุเจดีย์ทริภุญไชย ด้วยแผ่นทองคำหนักสองแสนหนึ่งหมื่นบาท หรือ ๒๕๒ กิโลกรัม

“ยุคต้นรัตนโกสินทร์”

การใช้วิถีโคบายทางการเมืองระหว่างล้านนา (เชียงใหม่) กับสยามประเทศเป็นไปอย่างชิงไหวชิงพริบ เจ้าเมืองฝ่ายเหนือใช้ความพยายามอย่างยิ่งยวดที่จะรักษาประเทศล้านนาเอาไว้ แต่มีอาจด้านแรงคุกคามข้างฝ่ายสยาม

ประเทศได้ เนื่องจากสยามได้ใช้วิธีหลายรูปแบบที่จะรวมล้านนาให้เป็นหนึ่งเดียว อาทิ ส่งนักกฎหมายฝรั่งและหมอสอนศาสนาเข้ามาอยู่ในเชียงใหม่ อีกทั้งส่งข้าหลวงสามหัวเมืองมาประจำ

หลังจากที่รัฐบาลส่วนกลางสยามได้เซ็นสนธิสัญญาเบาริง กับอังกฤษในปี พ.ศ. ๒๓๙๘ (สมัยรัชกาลที่ ๔) บริษัทอังกฤษก็มีสิทธิเข้ามาทำสัมปทานไม้ในล้านนาได้ เพียงแค่ขออนุญาตต่อเจ้าผู้ครองนครโดยตรง จนเกิดกรณีพิพาทขึ้นหลายครั้งระหว่างเจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่กับบริษัททำไม้รัฐบาลกลาง เห็นว่าผลประโยชน์การทำไม้กับชาวตะวันตกมีรายได้มหาศาล จึงทำสนธิสัญญาเชียงใหม่ขึ้น ๒ ครั้ง ในปีพ.ศ. ๒๔๑๖ และพ.ศ. ๒๔๒๖ เนื้อหาสาระอยู่ที่การลดอำนาจเจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่ลงไม่ให้เข้ามามีบทบาทด้านสัมปทานได้ พร้อมส่งเจ้าหน้าที่จากส่วนกลางเข้ามาดูแลเชียงใหม่ และจัดตั้งกรมป่าไม้ขึ้นที่นี้ในปี พ.ศ. ๒๔๓๗ สถานการณ์ครั้งนั้นเป็นเหตุสำคัญให้เกิดการปฏิรูปการปกครองแผ่นดินขึ้น โดยรวบรวมอำนาจการปกครองทั้งหมดให้อยู่กับส่วนกลาง ลดบทบาทของเจ้าเมืองฝ่ายเหนือให้น้อยลง ยกเลิกฐานะหัวเมือง ประเทศราชจัดเป็นหน่วยปกครองที่เรียกว่า “มณฑล” โดยส่งข้าราชการจากส่วนกลางเข้ามาปกครองกระทั่งเจ้าดาราดิเรกรัตนไพโรจน์ เจ้าผู้ครองนครลำพูนองค์ที่ ๗ ถึงแก่อสัญกรรม ได้เกิดการแย่งชิงอำนาจขึ้น ท่ามกลางทายาทจึงเป็นโอกาสอันดีของทางส่วนกลางที่จะใช้ฉวยโอกาสข้ออ้างเข้ามาจัดระเบียบการปกครองเมืองลำพูนใหม่ อย่างเบ็ดเสร็จเรียบร้อย

"ยุคเก็บผักใส่ซ้าเก็บข้าใส่เมือง" หลังจากขับไล่พม่าออกจากเมืองล้านนาแล้ว พญาจำบ้านได้รับการแต่งตั้ง ให้เป็นเจ้าเมืองเชียงใหม่ ส่วนพญาภาววิละให้เป็นเจ้าเมืองลำปางโดยพิธีตั้งกล่าวทำขึ้นที่วัดพระธาตุทริภุญชัย เชียงใหม่สามารถปกครองตนเองได้ในฐานะเมืองประเทศราชของราชอาณาจักรสยาม แต่ในขณะเดียวกันพม่ายังไม่หมดอำนาจเสียทีเดียว คอยมาคุกคามเชียงใหม่อยู่ไม่ขาด พญาจำบ้านซึ่งมีประชากรอยู่น้อยนิดไม่สามารถต่อสู้กับพม่าได้จึงชักชวนกันทั้งบ้านเมือง และหนีไปอยู่กับเจ้าเจ็ดตนที่เมืองลำปาง เมื่อพญาจำบ้านเสียชีวิตลง พระเจ้ากรุงธนบุรีได้แต่งตั้งพญาภาววิละขึ้นครองเมืองเชียงใหม่แทนในปี พ.ศ. ๒๓๒๕ ซึ่งในขณะนั้นเชียงใหม่เป็นเมืองร้าง พม่ายังมีอิทธิพลอยู่ การที่จะฟื้นฟูเชียงใหม่จึงเป็นปัญหาหนักพญาภาววิละจำต้องค่อยๆ รวบรวมไพร่พลให้มั่นคง โดยขอผู้คนจากเมืองลำปางและกลุ่มไพร่เดิมอีกจำนวนหนึ่งใช้ เวียงป่าซาง เป็นฐานที่มั่นรวบรวมผู้คน ซึ่งเรียกว่า “เก็บหอมตอมไพร่” พญาภาววิละใช้เวลารวบรวมชาวบ้านนานถึง ๑๔ ปี จึงจักสามารถเข้าไปฟื้นฟูและตั้งเมืองเชียงใหม่ได้ในปี พ.ศ. ๒๓๘๘ และฟื้นฟูเมืองลำพูนขึ้นมาใหม่แต่งตั้งพญาบุรีรัตนคำพันเป็นเจ้าเมืองลำพูนชื่อว่า พญาลำพูนชัย และเจ้าบุญมา น้องคนสุดท้องของเจ้าเจ็ดตนเป็นพญาอุปราช โดยนำคนมาจากเมืองลำปาง ๕๐๐ คน จากเมืองเชียงใหม่อีก ๑,๐๐๐ คน และกวาดต้อนคนยองจำนวน ๑๐,๐๐๐ คน ให้อยู่ที่เมืองลำพูนตรงข้ามกับพระธาตุเจ้าทริภุญชัย อีกฟากหนึ่งของแม่น้ำกว๊าง กลุ่มชายองเหล่านี้ต่อมาได้เป็นช่างทอผ้า สล่าช่างฝีมือ ผู้มีบทบาทสำคัญในการฟื้นฟูวัฒนธรรมล้านนาให้แก่เมืองลำพูน

นอกจากชายองแล้ว ยังมีอีกกลุ่มชนที่เคยกวาดต้อนมาได้สมัยเมื่อพญาภาววิละอยู่เวียงป่าซาง คือกลุ่มเมืองแถบตะวันตกริมแม่น้ำคง ได้แก่ บ้านสะต๋อยสอยไร บ้านวังลุง วังกาศ น่าจะเป็นกลุ่มชาวลัวะ ชาวเม็ง อีกกลุ่มคือพวกชาวไตใหญ่จากเมืองปู้ เมืองป่น เมืองสาด เมืองนาย เมืองซวาด เมืองแหน กลุ่มที่ตามมาภายหลังก็คือกลุ่มชาวไตเงินจากเมืองเชียงตุง และทยอยกันเข้ามาอีกกระลอกเพื่อหนีภัยสงครามคือกลุ่มไตลื้อในเขตอำเภอบ้านธิ ชาวหลายจากบ้านออนหลาย ในยุคนี้นักประวัติศาสตร์ขนานนามว่ายุค “เก็บผักใส่ซ้า เก็บข้าใส่เมือง” การอพยพยังคงมีมาอย่างต่อเนื่องจนถึงหลังสงครามมหาเอเซียบูรพา การหลั่งไหลถ่ายเทชายอง และชาวลื้อได้สิ้นสุดลงเมื่อมีการกำหนดปักปันเขตแดนประเทศไทย - จีน - พม่า - ลาวอย่างชัดเจน และปัจจุบันเมืองของขึ้นอยู่กับการปกครองของสหภาพพม่า

➤ คำขวัญจังหวัดลำพูน

“พระธาตุเด่น พระรอดขลัง ลำไยดัง กระเทียมดี ประเพณีงาม จามเทวี ศรีหริภุญชัย”

➤ ตราประจำจังหวัด

เจดีย์ในดวงตรา หมายถึง พระธาตุหริภุญชัย ซึ่งกล่าวกันว่ามีพระบรมธาตุของพระพุทธเจ้าประดิษฐานอยู่นับเป็นปูชนียสถานสำคัญ เป็นที่เคารพนับถือของชาวเมืองและจังหวัดใกล้เคียง

➤ วิสัยทัศน์จังหวัดลำพูน

“เมืองเศรษฐกิจสร้างสรรค์ บนความพอเพียง”

➤ พันธกิจ

ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดลำพูน ปี พ.ศ.2566 – 2570 มีพันธกิจ 4 ด้าน ดังนี้

- (1) Lamphun Smart Heritage City : มุ่งสืบสานต่อยอดการพัฒนาอัตลักษณ์วิถี บนฐานวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สร้างสรรค์ เสริมสร้างศักยภาพ เชื่อมโยงระบบกลไกการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากสู่อัตลักษณ์การท่องเที่ยว
- (2) Lamphun Creative Lanna : มุ่งยกระดับโครงสร้างระบบอุตสาหกรรม เชื่อมโยงหัตถอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ส่งเสริมการผลิต การบริโภค สร้างความเข้มแข็งพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากสู่การเป็นระเบียบเศรษฐกิจภาคเหนือ
- (3) Lamphun Food Valley : มุ่งต่อยอด และพัฒนาเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ส่งเสริมระบบเกษตรอัจฉริยะให้เกิดเกษตรกรรมยั่งยืน สร้างมูลค่าสูงตลอดห่วงโซ่คุณค่า
- (4) Lamphun Green and Clean City : มุ่งเสริมสร้างพลังทางเศรษฐกิจ สังคม ชุมชนให้ทุกภาคส่วนร่วมกันสร้างเมืองแห่งความสุข ความสะอาด ความมั่นคงปลอดภัย ยกระดับคุณภาพชีวิตให้เศรษฐกิจครัวเรือนมีความมั่นคงบนวิถีพอเพียงอย่างยั่งยืน

➤ ยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategies) (เรียงตามลำดับความสำคัญ)

- (1) เมืองแห่งวัฒนธรรมอัตลักษณ์วิถีและท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
- (2) เมืองแห่งอุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- (3) เมืองแห่งเกษตรสุขภาพ และเกษตรนวัตกรรมสร้างสรรค์
- (4) เมืองแห่งความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

➤ นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน (นายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ) ที่ได้แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2564

ตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้ประกาศผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน เมื่อวันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2564 ให้ข้าพเจ้านายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ ได้รับเลือกตั้งให้ทำหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ตามแนวทางการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ประกอบกับ มาตรา 35/4 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2562 กำหนดว่า ก่อนนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้ารับหน้าที่ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด แถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยไม่มีกรรมติ นั้น

ข้าพเจ้าในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ได้กำหนดนโยบายการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ตามอำนาจหน้าที่และแนวทางในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนารองการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดลำพูน มุ่งเน้นการพัฒนาและแก้ไขปัญหา โดยการพัฒนาศักยภาพขององค์กร รวมทั้งการบูรณาการความร่วมมือ ร่วมคิด ร่วมทำ กับทุกภาคส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ท้องที่ ภาคเอกชน กลุ่มพลังมวลชนต่าง ๆ และประชาชน เพื่อพัฒนาจังหวัดลำพูนให้มีความเจริญก้าวหน้า และประชาชนสุขแก่ประชาชนชาวลำพูนทุกคน ดังนั้น เพื่อให้การบริหารงานและการพัฒนาบรรลุเป้าหมายดังกล่าว จึงได้กำหนดนโยบายในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ดังต่อไปนี้

นโยบายการบริหารงาน

1. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อปรับปรุงพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการจัดระบบบริการสาธารณะให้ได้มาตรฐาน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 1.1 ก่อสร้าง/ปรับปรุงเส้นทางการคมนาคมอย่างทั่วถึง โดยมุ่งเน้นเส้นทางสู่แหล่งการท่องเที่ยว และพื้นที่การเกษตร
- 1.2 ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการอุปโภคบริโภค โดยการก่อสร้าง ซ่อมแซม อ่างเก็บน้ำ ฝายทดน้ำ สระเก็บน้ำ ขุดลอกคูคลองที่ตื้นเขิน การทำระบบธนาคารน้ำใต้ดิน การขุดเจาะบ่อบาดาล รวมทั้งการจัดระบบบริหารจัดการน้ำแบบครบวงจร
- 1.3 สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและการจัดระบบบริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานครบวงจรและตอบสนองประโยชน์สุขของประชาชน

2. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว เพื่อเป็นการสร้างโอกาสและเพิ่มรายได้ของประชาชนให้เพียงพอต่อการดำรงชีพ อย่างมีความสุขเป็นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเตรียมความพร้อมรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ รวมทั้งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ท้องถิ่นและชุมชน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

2.1 สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคเกษตร หัตถกรรม อุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มรายได้สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เช่น

- 1) ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป และเกษตรมูลค่าเพิ่ม ตามแนวพระราชดำริ เน้นการลดต้นทุน เพิ่มคุณภาพและมูลค่าผลผลิต อย่างครบวงจร
- 2) เพิ่มศักยภาพกลุ่มวิสาหกิจการเกษตรแปรรูปให้มีคุณภาพมาตรฐาน
- 3) ส่งเสริมการเลี้ยงไก่พันธุ์พื้นเมืองและสัตว์เศรษฐกิจอินทรีย์พื้นบ้าน
- 4) ส่งเสริมการจัดตลาดผลผลิตทางการเกษตร รวมทั้งเชื่อมโยงการแลกเปลี่ยนจำหน่ายผลผลิตกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระหว่างจังหวัด ภายใต้หลักการ “ตลาดนำการผลิต”

2.2 ส่งเสริมคุณภาพและยกระดับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) และวิสาหกิจชุมชน (SME) โดยเน้นภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดลำพูน เช่น

- 1) สนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้มีคุณภาพมาตรฐานการผลิตรวมทั้ง ส่งเสริมให้ได้รับการรองรับมาตรฐานสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) เพื่อสร้างโอกาสทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

- 2) สนับสนุนการออกแบบผลิตภัณฑ์ ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

- 3) ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ การพัฒนาระบบตลาด และการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ผ่านทุกช่องทาง รวมทั้ง การจัดงานแสดงสินค้าชุมชนให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

2.3 ส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูน โดยมุ่งเน้นการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม รวมถึงสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวที่โดดเด่นและดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

3. ด้านการพัฒนาสังคม สาธารณสุขและคุณภาพชีวิต เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดลำพูน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

3.1 เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาศักยภาพของประชาชนทุกกลุ่มวัย เช่น

1) ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของกลุ่มสตรี กลุ่มเยาวชน และกลุ่มพลังมวลชนต่างๆ ให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ และมีองค์ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

2) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการพัฒนาของกลุ่มสตรี อาสาสมัครประจำหมู่บ้าน (อสม.) ผู้สูงอายุ เด็ก และเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และกลุ่มพลังมวลชนต่าง ๆ ให้มีศักยภาพความเข้มแข็งและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

3) สร้างเครือข่ายความร่วมมือของท้องถิ่น ท้องที่ ชุมชน และสถานศึกษา ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

3.2 ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาด้านสุขภาพ เพื่อป้องกันและดูแลรักษาสุขภาพของประชาชนในระดับพื้นฐานให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี เช่น

1) ส่งเสริมคุณภาพการให้บริการด้านสาธารณสุขขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง รวมถึงการพัฒนาศักยภาพการทำงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในด้านวิชาการและองค์ความรู้

2) สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์สุขภาพชุมชนระดับอำเภอ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ การให้บริการด้านสาธารณสุข และด้านวิชาการ ตามภารกิจของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)

4. ด้านการพัฒนาการศึกษา กีฬา และการสนับสนุนส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาศักยภาพด้านการกีฬา การทำนุบำรุงรักษาศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้ดำรงอยู่และสืบทอดต่อไป โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

4.1 ส่งเสริมและพัฒนาระดับคุณภาพการศึกษาให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ เช่น

1) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ ให้มีคุณภาพเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกและสามารถเชื่อมต่อสู่การสร้างงาน สร้างอาชีพ

2) สนับสนุนการพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา

ให้มีทักษะทางวิชาการเทคโนโลยีและการบริหารงานแบบมีอาชีพ

3) จัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ

4.2 ส่งเสริมพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพและสู่ความเป็นเลิศ เช่น

1) ปรับปรุงสนามกีฬา อุปกรณ์การกีฬา และภูมิทัศน์ภายในสนามกีฬา ให้สมบูรณ์และได้มาตรฐาน สำหรับการออกกำลังกายของประชาชนทุกเพศทุกวัย และสามารถรองรับการแข่งขันกีฬาในระดับจังหวัดและระดับชาติ

2) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน กีฬาประชาชน ในระดับอำเภอและจังหวัด

4.3 ส่งเสริมสนับสนุนด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณีท้องถิ่น ให้ดำรงอยู่และสืบทอดต่อไป เช่น

1) ทำนุบำรุงส่งเสริมพระพุทธศาสนา ทั้งศาสนสถาน ศาสนวัตถุ

และ ศาสนธรรมเพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมเป็นหลักยึดเหนี่ยวทางจิตใจให้แก่เด็ก เยาวชนและประชาชน

2) อนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน มรดกวัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์ให้คงอยู่คู่เมืองและชุมชนสืบไป

5. ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 5.1 ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีสภาพสมบูรณ์และพัฒนาเมืองน่าอยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
- 5.2 สนับสนุนการป้องกันแก้ไขปัญหามลพิษและไฟป่าอย่างมีส่วนร่วม
- 5.3 สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ
- 5.4 ส่งเสริม สนับสนุนการแก้ไขปัญหาขยะ และการกำจัดผักตบชวา ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 5.5 สนับสนุนการสร้างสวนสาธารณะขนาดใหญ่ เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว และเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและเป็นพื้นที่สันทนาการของประชาชน

6. ด้านการพัฒนาการเมืองและการบริหาร เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารการพัฒนา และการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน เพื่อสนองความต้องการของประชาชน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

- 6.1 ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งหลักการแห่งสิทธิเสรีภาพและหน้าที่ความรับผิดชอบของพลเมือง
- 6.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาและการบริหารงานของงานท้องถิ่น
- 6.3 พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและทักษะด้านการบริหารงาน การวางแผนและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล พร้อมทั้งดูแลด้านสวัสดิการให้แก่บุคลากร
- 6.4 ส่งเสริมการสร้างระบบการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

7. ด้านการพัฒนาส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภาครัฐ เพื่อประสานการทำงานระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานภาครัฐ ในการวางแผนและพัฒนาจังหวัดลำพูน ให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยมีแนวทางการดำเนินการ เช่น

- 7.1 ประสานการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีคุณภาพและมีศักยภาพในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา รวมทั้งผลักดันแผนงาน โครงการพัฒนาที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อบรรจุไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
- 7.2 ประสานผลักดันโครงการก่อสร้างขยายถนนสาย 106 (ช่วงอำเภอเถิน - ลี้ - บ้านโฮ้ง) เป็น 4 ช่องทางจราจร เพื่อพัฒนาเป็นถนนสายวัฒนธรรมตามรอยครุฑฯ และเป็นเส้นทางเชื่อมโยงด้านการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวกับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1
- 7.3 ประสานผลักดันให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการดำเนินการขยายการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในจังหวัดลำพูน เพื่อให้บริการแก่ประชาชนทั้งด้านการศึกษา วิชาการและสร้างโอกาสการมีงานทำ

7.4 ประสานมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในการนำผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเกษตรมาปรับใช้เพื่อลดต้นทุน เพิ่มคุณภาพและเพิ่มผลผลิตสู่เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดลำพูน

7.5 ประสานมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่ ในการสนับสนุนองค์ความรู้ด้านวิชาการและ แนวทางในการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาจังหวัดลำพูน เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้เกิดความเสมอภาคและสนองความต้องการของเยาวชนที่มีความสามารถด้านกีฬา

ท่านประธานสภา ท่านรองประธานสภา และท่านสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน ที่เคารพทุกท่าน นโยบายที่ได้แถลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนดังกล่าว เป็นกรอบใหญ่ และแนวทางในการทำงาน มีเป้าหมายสำคัญ คือ “การอยู่ดี มีสุข” ของประชาชนจังหวัดลำพูน ซึ่งผมและคณะผู้บริหารทุกคนมีความมุ่งมั่นที่จะบริหารงานบนหลักการ “มุ่งมั่น โปร่งใส ตั้งใจ พัฒนา” และผมขอสัญญาว่าจะใช้ความรู้ ความสามารถ และความซื่อสัตย์สุจริต ในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนชาวลำพูนต่อไป

นายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

สายตรงนายก : 0 5359 7292

▶ ตราสัญลักษณ์ อบจ.ลำพูน

ความหมายของตราสัญลักษณ์ (องค์ประกอบต่างๆ)

ดวงตราสัญลักษณ์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน เป็นรูปร่างกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 5 ซม. โดยมีพระบรมธาตุหริภุญชัย มีลวดบัวช่อ (ระเบียงดอก ซึ่งเป็นรั้วเหล็กและทองเหลือง) 2 ชั้น ฉัตรประจำสี่มุม อยู่ด้านหลัง มีรูปครุฑอยู่ตรงกลาง มีลายพุ่มข้าวบิณฑ์ อยู่สองข้างยอดพระเจดีย์ มีตัวอักษรเขียนว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน อยู่ด้านล่างแต่ละส่วนของสัญลักษณ์มีความหมาย ดังนี้

พระบรมธาตุหริภุญชัย พระธาตุหริภุญชัย เป็นโบราณสถานสำคัญของนครหริภุญชัย ที่พญาอาทิตยราชเป็นผู้สถาปนาขึ้นราวพุทธศวรรษที่ 17 เพื่อประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ อันมีธาตุกระหม่อม ธาตุกระดูกอก ธาตุกระดูกนิ้วมือ และธาตุย่อยอีกเต็มบาตรหนึ่ง ภายในเป็นแท่น สำหรับประดิษฐานพระโกศที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ พระธาตุเจ้าหริภุญชัยเป็นที่เคารพสักการบูชาของชาวลำพูนและชาวเมืองเหนือมาแต่โบราณกาล トラบเท่าทุกวันนี้ เป็นพระธาตุ ประจำปีเกิดปีระกา- ครุฑ หมายถึง เป็นตราสัญลักษณ์ของหน่วยราชการไทย- ลายพุ่มข้าวบิณฑ์ เป็นลวดลายไทยอันแสดงถึงวัฒนธรรมของชาวล้านนาที่มีมาแต่โบราณ ความหมายของตราสัญลักษณ์ (ภาพรวม)

ด้วยความภาคภูมิใจในความเป็นอาณาจักรที่เก่าแก่ของล้านนาที่มีเอกลักษณ์และความรุ่งโรจน์ทางด้านพระพุทธศาสนา โดยมีพระบรมธาตุหริภุญชัย เป็นสัญลักษณ์สำคัญ เป็นศูนย์รวมจิตใจและแรงศรัทธาของชาวจังหวัดลำพูน เป็นเจดีย์จำนวน 8 องค์ ที่มีอายุเกิน 1,000 ปี ของประเทศไทย องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูนจึงได้อัญเชิญรูปพระธาตุหริภุญชัย เป็นตราสัญลักษณ์ประจำขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

 แนวข้อสอบวิชาภาษาไทย

◆ การเรียงข้อความ (การเรียงลำดับข้อความ)

คำสั่ง จงพิจารณาข้อความในตัวเลือก 1 – 4 ว่าข้อความใดอยู่ลำดับที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 หรือ ที่ 4

1. ข้อความใดเป็นลำดับที่ 3

1. ปัญหาเสพติดในโรงเรียนหรือในสถานศึกษา ครู และอาจารย์ใช้วิธีแก้คล้าย ๆ กัน
2. การแก้ปัญหาเช่นนี้เป็นการปิดสวະไปให้พันตัวเท่านั้นมิใช่การแก้ปัญหาที่ยั่งยืน
3. ส่วนใหญ่ก็ติดต่อผู้ปกครองหรือไม่ก็แจ้งตำรวจจับส่งสถานกักกันหรือสถานพินิจ
4. บางโรงเรียนแก้ปัญหาโดยการไล่ออกไปหรือให้ผู้ปกครองมาลาออกแล้วไปเข้าโรงเรียนใหม่

ตอบ 4. จัดเรียงประโยคได้ดังนี้ (1) – (3) – (4) – (2)

2. ข้อความใดเป็นลำดับที่ 3

1. และการป้องกันปราบปรามมิให้เกิดสงคราม
2. เพื่อปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์
3. กำลั้ทหารพึงใช้เพื่อการรบหรือการสงคราม
4. และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตอบ 3. จัดเรียงประโยคได้ดังนี้ (2) – (1) – (3) – (4)

3. ข้อความใดเป็นลำดับที่ 4

1. กล่าวคือคณะรัฐมนตรีรับผิดชอบต่อนานิติบัญญัติ
2. อันประกอบด้วยสมาชิก 2 ประเภทคือสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งและมาจากการแต่งตั้ง
3. ซึ่งเรียกว่าสภาผู้แทนราษฎร
4. ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา

ตอบ 3. จัดเรียงประโยคได้ดังนี้ (4) – (2) – (1) – (3)

4. ข้อความใดเป็นลำดับที่ 2

1. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการค้าระหว่างกรุงศรีอยุธยากับฟิลิปปินส์
2. ซึ่งเป็นเมืองขึ้นของสเปนในขณะนั้น
3. ความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างไทยกับสเปน
4. เริ่มขึ้นตอนปลายรัชกาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช เมื่อ พ.ศ.2141

ตอบ 4. จัดเรียงประโยคได้ดังนี้ (3) – (4) – (1) – (2)

5. ข้อความใดเป็นลำดับที่ 4

1. และวงการตกแต่งสวนของไทย
2. ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากธรรมชาติปลูกและเลี้ยงง่าย
3. ที่กำลังเป็นที่สนใจกันมากทั้งในวงการไม้ตัดดอก
4. ธรรมชาติหรือเฮลิโคเนียเป็นไม้ดอกเขตร้อนชนิดหนึ่ง

ตอบ 2. จัดเรียงประโยคได้ดังนี้ (4) – (3) – (1) – (2)

6. ข้อความใดเป็นลำดับที่ 2

1. การศึกษาวิชาประวัติศาสตร์นั้น
2. และหลักฐานต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้่องแท้
3. ต้องอาศัยความสมบูรณ์รอบคอบในการพิจารณาข้อมูล
4. ตลอดจนการสรุปก็ต้องวางเงื่อนไขไว้ด้วยว่าสรุปจากข้อมูลที่มีอยู่เท่านั้น

ตอบ 3. จัดเรียงประโยคได้ดังนี้ (1) – (3) – (2) – (4)

7. ข้อความใดเป็นลำดับที่ 4

1. ปัจจุบันหมายความว่ารวมถึงคำที่ใช้กับพระภิกษุสงฆ์ ข้าราชการและสุภาพชน
2. ราชศัพท์ตามความหมายของพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2493
3. ซึ่งนำมาใช้ให้ถูกต้องตามกาลนิยม
4. หมายความว่าถึงคำที่ใช้กับพระราชาทั้งเจ้านาย

ตอบ 3. จัดเรียงประโยคได้ดังนี้ (2) – (4) – (1) – (3)

8. ข้อความใดเป็นลำดับที่ 4

1. ไม่ว่าจะเป็นการทุนจำพวกเบาสมอง การทุนล้อเลื่อนการเมือง ฯลฯ
2. จึงต้องผ่อนคลายเป็นสภาพการทุนสามารถช่วยคลายความตึงเครียดได้ดีอย่างหนึ่ง
3. ภาพการทุนหลายชนิดมีบทบาทและได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น
4. ทั้งนี้เป็นเพราะสภาพความเป็นอยู่ที่ต้องต่อสู้กับภาวะเศรษฐกิจจนทำให้สมองเกิดความตึงเครียด

ตอบ 2. จัดเรียงประโยคได้ดังนี้ (3) – (1) – (4) – (2)

9. ข้อความใดเป็นลำดับที่ 3

1. ในขณะเดียวกันจะดำรงไว้ซึ่งประสิทธิภาพในการปราบปรามควบคู่กันไป
2. สำนักงานตำรวจแห่งชาติมุ่งเน้นให้ความสำคัญต่อภารกิจด้านการป้องกันเป็นลำดับแรก
3. และจะดำเนินการอย่างต่อเนื่องตามยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของประชาชน
4. ตามหลักการป้องกันนำการปราบปรามโดยใช้ยุทธศาสตร์เชิงรุก

ตอบ 4. จัดเรียงประโยคได้ดังนี้ (2) – (1) – (4) – (3)

10. ข้อความใดเป็นลำดับที่ 4

1. ผู้ตั้งชื่อสกุลเฟื่องฟ้าว่า “บูเกนวิลเลีย”
2. ซึ่งไปพบต้นเฟื่องฟ้าที่เมืองริโอเดอจาเนโร ประเทศบราซิล
3. เฟื่องฟ้าเป็นไม้เลื้อยประเภทพุ่ม มีถิ่นกำเนิดในทวีปอเมริกาใต้
4. ก็คือฟิลิปป์คอนเมอร์สัน นักพฤกษศาสตร์ชาวฝรั่งเศส

ตอบ 2. จัดเรียงประโยคได้ดังนี้ (3) – (1) – (4) – (2)

11. ข้อความใดเป็นลำดับที่ 2

1. มีลักษณะเป็นถ้อยคำสั้น ๆ กะทัดรัด มีความไพเราะ
2. มีสัมผัสทั้งสระและพยัญชนะ
3. สุภาพชัดและคำพังเพยของภาษาไทย